

Határ Győző

TEREMTÉS SANYARÚ KÉNYSZERE

„...az Isteni Természetnek homálytömege megsűrűsödván,
kivált – és ez a »napfolt« okozta a teremtést”

(Jacob Böhme)

beszáguldhatatlan Úrben az Ég-Mező!
mindent benyelőben Maga-hüvelyező

Urunk felmustrálta portékái roppant
választékát járt-kelt egynél kedve szottyant

olyat teremteni s *azt* vette mintául
mely az Őspukkanás óta egyre tágul

– de mi ez Őspezsgés-bozsgás-mozgás? máris
jonhában-köpülő bős vortikuláris

vágta? *Ige* jajdul – létjogar kezében:
nyildokolok! sajdul minden eresztékem!

kettérepedhetnék csak *vemhem* kivesszem:
eztán osztoznom kell föld-égen felesben

ész kihez fel nem ér se szárnyas képzelet:
fegondolhatatlan LENNEM A LÉT FELETT

hallelujaságban élnem hozsánnákon:
nektár! ambrózia! mámorító mákony!

azótátul istenközérzetem romlad:
rabja lennem hozzám felszálló drogomnak

legyen aki *hívjon* lessen Égpalláson:
így élnem s tapodnom – *felfohászokodáson!*

ki volt gaz késztetőm? mi csel s rám vert átok
kitől kényszerülvén teremték világot?

megvoltam magamban: a Teljes Tökélet –
belém esett a súly s véget vetni félek

TEREMTEVÉS vétkét nincs aki kúrálja
s lettem foglyulejtvést – magam zsákcúcja